

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXV. De Theodorici Scythae rebellione, deque ejusdem interitu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

vicissim litteras flagitaret. Post hunc autem Joannem alter ejusdem nominis Joannes Episcopatum Alexandrie fortitus est. Et hec quidem ad eum, quem dixi, modum evenerunt, usque ad primordia Imperatoris Anastasii. Hic n. Euphemio Episcopatum abrogavit. Quae quidem continua ferie commemorare necessarium duxi, tum perspicuitatis causa, tum ut facilius memoriae mandaretur.

CAP. XXIV.

De sede Armati, qui cognatus fuit Verinae Augustae.

Ceterum Zeno suavis Illi, Armatum quoque interfecit, cognatum Verinae Augustae. Quem quidem antea donis corruerat, cum adversus ipsum a Basilisco missus fuisset, & pro hoste socium atque amicum reddiderat. Filium quoque ejus Basiliscum, in urbe Nicæa Caesarem renuntiaverat. Sed cum Constantinopolim venisset, Armatum quidem per fraudem interemit. Basiliscum vero ejus filium, ex Caesare presbyterum fecit. Qui postea ad Episcopalem dignitatem pervenit.

CAP. XXV.

De Theoderici Scythae rebellione, deque ejusdem interitu.

Insurrexit quoque adversus Zenonem Theodericus, natione Gothus: collectisque in Thracia suis copiis, expeditionem suscepit adversus Zenonem. Et cum cuncta, quae obvia erant, usque ad fauces Ponti late vastasset, parum abfuit quin ipsam urbem regiam caperet. Cepissetque omnino, nisi quidam ex ejus familiaribus, donis corrupti, ipsum interficere moliti essent. Itaque ille cognita suorum malevolentia, retrò abcessit. Nec multo post vitam cum morte commutavit. Mortis autem genus quale fuerit, exponam. Hasta amentata ante illius tabernaculum suspensa erat, more barbarico. Forte igitur cum corpus exercere velleret, aequum sibi adduci iussit. Cumque stratoris auxilio haudquaquam uti soleret, ipse in equum insiliit. Equus vero, utpote indomitus ac ferox, cum Theodericus ipsum ambabus tibiis nondum amplexus esset, anterioribus pedibus in sublime elatis, posterioribus

φλαβιανόν· καὶ μετὰ ἰωάννην δὲ, ἕτερον ἰωάννης τὸν ἀλεξανδρίας διαδέχεται· ἕτερον· καὶ ταῦτα μὲν ἔγωγε περὶ τῶν ἀναστασίου χρόνων διέφηνον· ἡ δὲ αὐτοῦ ἐκβεβλήκει ἀπερὶ ἡνάγκασμα καὶ εἰρμὸν συνάψαι σαφηνείας τε καὶ δυνάστεως ἐνεκα.

Κεφ. κδ'.

Περί τῆς ἀναστάσεως ἀρχαίου εὐφροσύνης βεβλήκει τῆς βασιλίδος.

Ὅ δὲ ζήνων ἰμὲρ γνώμη καὶ τὸν δερμάτον ἀναερεῖ, συγγρηῖ βεβλήκει τῆς βασιλίδος· ὃν καὶ καταπεμφθέντα περὶ βασιλίσκου, δῶροις ὁ ζήνων ἀλίσκου, καὶ σιμμάχον ἀντὶ πολέμου ποιεῖται, καὶ βασιλίσκον τὸν αὐτὸ παῖδα καίσαρα χειροῦν ἐν νικαίᾳ τῇ πόλει. παρελθὼν δὲ ἐς βυζάντιον, τὸν μὲν δερμάτον δολοφῶν βασιλίσκον δὲ τὸν αὐτὸ παῖδα, ἀντὶ καίσαρος ἱερέα δέκνυσιν ὅς ὑσερον καὶ τῆς δευροσωμῆς ἡξίωτο.

Κεφ. κε'.

Περί τῆς ἰπτασάστιας θεοδότης Ἰσκιῶν, καὶ τῆς τῆς τελευτῆς.

Ἐπανίσταται δὲ τῷ ζήνωνι καὶ θεοδότης ἰσκιῶν ὡν ἡγεμὸν καὶ τὰς ἀναστάσεως διδάμεις ἀνατὶ τῶν ἰσκιῶν ἀθροίσαντες ἰπτασάστια κατὰ τὸ ζήνωνος καὶ μέγιστον τῶν πόντων δῶρας τὰ ἐπιποσὶ χερσῶν, μικρὰ τῶν βασιλίων εἶλε πόλιν, ἢ γε μὴ τις τῶν ἐς τὰ μάλιστα αὐτῶν ἰπτασάστια ὑπαχθέντες, ἐβελδίσαντο αὐτὸν ἀνελεῖν. ὅς ἐτελοκακῆντας τὰς ἀναστάσεις ἐγνωκώς, ἐς τοῦπίσω μὲν ἄποχωρεῖ. ἐπολιῶν δὲ ὑσερον τοῖς ἀπελθόνσι συναερεῖται. λέξω δὲ καὶ τὸν τῆς τελευτῆς τῆς ἰπτασάστιας, ὡς ἡγεμὸν. δόξω διηγουμένην περὶ τῆς σκηνῆς αὐτῶν μετῴρησεν σχῆμα βαρβαρικόν. εἶτα διακινήσας τὸ σῶμα βελήθει, ἵππον ἀχθῆναι προσέταχεν ἀναβολῆ δὲ εἰς εἰσὶν χερσῶν, τῶν ἰπτασάστια. ὁ δὲ, ἀγγελαῖος πρὸς αὐτὸν καὶ ὑβείσης, ἔγωγε περὶ τῆς τελευτῆς κατὰ τῶν ἰπτασάστια, μετῴρησεν τῶν ἰπτασάστια.

πῶς ὁποῖα μόνω ἀκροβαλῶν. ὡς διαφιλονει-
κῶν τὸν θροῦν ἐπιχειροῦν, καὶ μὴτε πῶς χαλινῶ
ἀνασειράζων τὸν ἵππον τολμῶντα, ὡς ἂν μὴ
ἐμπέσει γε αὐτῶν, μὴ ἢ τῆς ἐδρας βεβαίως ἀν-
τεχόμενον, τῆδε κακείσε ἀφιδονεῖται διασει-
σαι τὴν αἰχμὴν ταύτην τε ἐπ' αὐτὸν ἐνεχ-
θῆναι πωλαγίαν, καὶ τὴν πλοῦραν κατατρῶ-
σαι ἐνθεν τε κλιθήσῃ χροόμενον καὶ βραχέας ἡ-
μέρας ἀπέσσαντα, τὸν βίον ἐκ τῆδε ἔτραυ-
μασθε καὶ αἰσρέψαι.

Κεφ. κς'.

Πεὶ τὸ μαρκιανῶ ἐπαύσεως ἄλλως καὶ οἷα, περὶ τῆ-
τον συνίθη.

ΜΕτὰ ταῦτα διενεχθεὶς πρὸς ζήνωνα,
μαρκιανός, παῖς μὲν ἀνθεμίου τῆς Ῥώ-
μης βασιλίδος ἀνιῶν, καὶ δὲ τῆς πρὸς λέοντα,
τὸν βασιλοκότα πρότερον ἐξηκῶς, ἐπεὶ
τὴν νεώτεραν ἀπὸ θυγατέρα λεοντίαν ἐσφικί-
σατο, τυραννῆν ἐπειράτο ἢ μάχης ἰσχυρῶς
ἀφίτα βασιλεία συρράγεισης, καὶ πολλῶν ἐ-
κατέρωθεν σπεπτικῶτων, πρὸς τὴν ἐναντίαν ὁ
μαρκιανός, καὶ τῆς βασιλείων ἐγκρατῆς γέγο-
νεν ἂν, εἰ μὴ τὸν καιρὸν παρήκεν, ἐς ἀνερον τὴν
πρῶτον ἀναβαλλόμενος. ὁξυπέτης γὰρ ὁ και-
ρος, καὶ ἀπαπόδας μὲν ἰὼν, ἴσως ἀλίσκεται.
ἐπαυθὲν τὴν λαβὴν διαδρασί, μετῴρωσθε,
γελάτε τὴν διώκοντα, ἐφικτὸς αὐτοῖς λοιπὸν
ὅσα ἀνεχόμενος ἔσται ὅθεν ἀμέλει οἱ πλά-
σαι καὶ ἰσχυροί, κόμην ἐμπροσθεν καθέντες
αὐτῶν, τὴν κεφαλὴν ὅποῦ ἐν ἐν χερσὶ ξυρῶσιν.
ἔν μάλα σοφῶς ἀνιτήομενοι, ὡς ὅποῦ ὅπως
μὲν τυχεῖται, πῶς καθεμένω τὴ κόμης ἴσως
κραλεῖται ἐμπροσθόπως ἢ χροόμενος, τέλειον
διαφύλαξ, ὅσα ἔχων ὅτω κραληθεῖ τῶ διώ-
κοντι. ὅπως ἔπειτα μαρκιανῶ γέγονε, τὸν μὲν
ἐνθεν ἀπὸ καιρὸν ἀπολέσαντι, ἔξουρεῖν δὲ
τῶτον λοιπὸν ἐ δυνήθητι, ἀνά γὰρ τὴν ἐξῆς
πρὸς τῶν οἰκείων καταπροσθεῖς, ἐμόνον αἰ-
ποληθεῖς, πέφενγυρ ἀνά τὸ τέμενον τῶν
θεωσιῶν ἀποσώλων ἐκείθεν ἴε πρὸς βίαις
ἀφελκυνθεῖς, ἐς καισαρείαν πόλιν τὴ καππα-
δοκῶν ἔξοικίσει. καὶ πῶς μοναχοῖς συναγε-
λασόμενος, ὑς ἐρον ἐφωραῖθη λαθεῖν ἐδέλων
καὶ πρὸς τὴ βασιλείας ἐς ἱερσὸν τὴ κιλικίας ἐκ-
πεμθεῖς, καὶ τὴν κόμην ἀποθέμενος πρεσ-
βύτερος χερσὸν εἶται. γέγραπται ταῦτα,
καμψῶς ἀίσα. δῖα τῶ σῶσω.

A duntaxat insistere atque ingredi cœpit.
Adeo ut Theodoricus cum equo suo
certans, ac neque illum fræno retrahere
ausus, nec retractus supra ipsum caderet,
neque in sella firmiter inhærens,
hæc & illac circumageretur, hastæque
cuspidem impelleret. Quæ in eum
oblique impacta, latus ejus vulneravit.
Inde igitur in lectum delatus, cum pau-
cos dies supervixisset, ex eo vulnere de-
cessit.

CAP. XXVI.

*De rebellionē Marciani, & quideidem
acciderit.*

Post hæc Marcianus, Filius Anthemi
ejus, qui Romæ imperavit, affinis
autem Leonis, qui ante Zenonem
imperium tlexerat: ejus enim filiam na-
tu minorem, Leontiam nomine, uxorem
duxerat: à Zenone dissidens, Tyran-
nidem attripere conatus est. Com-
missaque gravi pugna circa palatium, &
plurimis ex utraque parte cæsis, Mar-
tianus adversarios in fugam vertit. Eo-
demque impetu palatium occupavisset,
nisi re in craftinum diem dilata, op-
portunitatem è manibus elabi sivistet.
Volucris enim est occasio. Et dum ad
pedes quidem advolat, forsitan apprehendi
potest. Ubi verò manus effugerit, in
sublime avolat, ridetque eos, qui ipsam
insequuntur, nec amplius ad eos advolare
sustinet. Itaque pictores & statuarii,
comam ei à fronte demittunt, & occipitium
ad cutem usque radunt: prudenter admodum
subindicantes, occasionem quamdiu quidem
à tergo imminet, comâ demissâ facile apprehendi
posse: quando autem præcedit, penitus
effugere, nullam ansum quâ capiatur,
præbentem insequentibus. Quod quidem
tunc accidit Marciano: qui cum occasione
ipsi oblatam elabi sivistet, eandem postea
recuperare non potuit. Postero enim die à
suis proditus, & solus relictus, confugit ad
Basilicam sanctorum Apostolorum. Unde
per vim extractus, Cæsaream Cappadocix
relegatur. Ibi cum se Monachis quibusdam
aggregavisset, postea fugam meditari
deprehensus est. Quam ob causam ab
Imperatore Tarsum Cilicix deportatus,
deronla comâ presbyter est ordinatus.
Atque hæc quidem ab Eustathio Syro scripta
sunt eleganter.

